

Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně

akademický rok 2013/2014

**Vysokoškolská kvalifikační práce (ateliérová práce)
posudek oponenta**

Jméno a příjmení studenta: Drahomíra Maloušková

Název práce: Fixace a Mutace

Posudek:

1. Téma.

Na vybraném tématu je mi sympatické to, že se dotýká jak obecné, tak i velmi osobní problematiky. Navíc je zřejmé, že Drahomíra má o vybrané téma dlouhodobý, hluboký a upřímný zájem. Snaží se ho uchopit různými způsoby již delší dobu, a její bakalářská práce je v podstatě svědectvím tohoto hledání. Jistá nepřesnost a nedokončenost tedy vůbec není závadou, naopak, svědčí o dlouhodobém procesu, který ještě zdaleka není vyčerpaný a může pokračovat i do budoucna.

Zájem o věc, o objekt, má již v novodobé kultuře pevnou tradici. Otvírá množství zajímavých otázek, včetně otázky hodnoty věci a uměleckého díla a lidské potřeby vlastnit. Drahomíra tuto tematiku obohacuje o osobní příběh. Od začátku práce zkouší různé postupy, a žádný z nich není literární nebo sentimentální. Předměty, nahromaděné svým otcem, se snaží vnímat jinou optikou. Zkouší je nově uspořádat, buduje z nich věžičky, skládá je přes sebe. Pokouší se použít princip hromadění i v malbě - maluje věci mechanicky jedna přes druhou. Po různých experimentech se dostává znovu ke klasické malbě, avšak obohacené o předešlou zkušenost. „Věc“ cestuje z jednoho kontextu do druhého. Hromadič, lidi z jeho blízkého okolí a umělec - každý vnímá ty samé předměty diametrálně odlišným způsobem, pro každého má ta samá věc jinou hodnotu.

V období zlatého věku si holandský měšťan nechával malovat luxusní předměty, na které neměli, protože obraz byl podstatně levnější. Drahomíra postupuje opačně- maluje objekty, které pro většinu lidí nic neznamenají (nebo dokonce způsobují trápení svým nadbytkem), ale na obraze získávají novou hodnotu.

Další zajímavou otázkou je problém výběru. Drahomíra v podstatě vybírá věci z „předvýběru“ jejího otce, ale každý z nich má jiná kritéria. Zatím co vlastník své věci schovává, Drahomíra je znovu vypouští do světa a dává jim nový význam.

2. Výběr média

Při malování podle skutečnosti věnuje umělec předmětu výjimečnou pozornost. Pokud předmět pouze vystavíme jako readymade, nemůžeme ukázat, co přesně nás na něm zaujalo. Malba prezentuje ne jen předmět samotný, ale i umělcův pohled na něj. Předmět na plátně je odizolován od okolního prostředí. Drahomíra začala s přemalováváním fotografií, a přes všechny experimenty dospěla k dost prostému ale nosnému řešení- vybírá si z objektů, nahromaděných jejím otcem, ty nejzajímavější (Z jejího pohledu), skládá je do skupinek a maluje. Dalo by se říci, že její metoda odkazuje ke klasickému zátiší, ale výsledek působí zcela jinak. Předměty budí dojem, že levitují ve vzduchu. Předměty jen stěží rozpoznáme, připomínají asambláže Kurta Switterse, zrezivělé kosmické lodě, dadaistické objekty,

molekuly, neznámé přístroje. Zajímavá je i hra s rozměry předmětů. Některé z nich při zvětšení dostanou úplně nové vlastnosti. Například na obraze s rezavou kulatou součástkou, umístěnou na střed (Pracovní název Proces koroze – dislokace). Jelikož danou součástku většina lidí nepozná, neví ani, o jaký předmět se jedná a jaký je jeho reálný rozměr. Může působit zároveň jako pohled seshora na kruhovitou stavbu nebo jako zvětšenina nějaké drobné částičky. Na obraze tento předmět získává zvláštní monumentálnost a velkolepost, kterou postrádá v reálu. Obrazy navozují představy světa po apokalyptické katastrofě, zobrazené předměty působí jako pozůstatky jakési zmizelé civilizace, zlověstně a opuštěně.

3. Způsob zpracování

Malování podle skutečnosti otvírá řadu problémů zcela jiného charakteru. Způsob, který zvolila Drahomíra, je dost náročný. Oceňuji to, že nemaluje podle fotografií. Malba podle reálného předmětu je náročnější ale zároveň živější, mezi umělcem a zobrazovaným předmětem nestojí v cestě další médium. Nic méně si tento typ práce vyžaduje velkou zkušenost. Výsledná série obrazů je dost nerovnoměrná, co se týče kvality, ale na druhou stranu zrovna tato vlastnost nám dává možnost pozorovat postupný vývoj, což u mladého autora působí velmi pozitivně.. (poslední práce z řady působí šťavnatěji, svobodněji, velkoryseji než jejich předchůdci)

4. Pojmenování

Další kapitolou je způsob, jakým Drahomíra přistupuje k názvům svých děl a práce v celku. Je to názor čistě subjektivní, ale mám pocit že název práce nás trochu odvádí od hlavních otázek k druhořadým. Vyvolává dojem, že dílo je komplikovanější, než se zdá. Předností a zároveň úskalím projektu je to, že nabízí hodně úrovní interpretace a hodně různých možností, kudy se vydat. Já osobně se zastávám metody maximálního vyjevení podstaty, odhalování.

Celkem hodnotím práci studentky velmi pozitivně. Nehledě na drobné nepřesnosti je zřejmé, že Drahomíra pracuje velmi soustředěně, pozorně, nevyhýbá se experimentům ani náročným řešením. Její práce je zajímavá i způsobem uvažování, i estetickou kvalitou.

Otázky autorovi práce:

1. Jaký má pro vás význam to, že předměty na obrazech působí dojmem stavu beztlíže? Byl to záměr? Jak jste o tom uvažovala?
2. Považujete tento projekt za uzavřený, nebo na něm hodláte pracovat nadále?
3. Tvoří vzniklé obrazy nedělitelný celek, nebo můžou fungovat každý zvlášť ?

Návrh hodnocení: A

Vypracoval(a): MgA. Alice Nikitinová

Datum: 8.6.2014

Podpis: